Europos Parlamentas
2024-2029

PRIIMTI TEKSTAI

P10_TA(2026)0203

Kova su tarpvalstybinėmis represijomis. Kelias link ES strategijos, kuria siekiama apsaugoti Europos suverenitetą ir demokratines vertybes

2026 m. birželio 16 d. Europos Parlamento rezoliucija „Kova su tarpvalstybinėmis represijomis. Kelias link ES strategijos, kuria siekiama apsaugoti Europos suverenitetą ir demokratines vertybes“ (2025/2179(INI))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnį, kuriame įtvirtinta, kad ES grindžiama žmogaus orumo, laisvės, demokratijos, lygybės, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms vertybėmis,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 3 ir 21 straipsnius,

– atsižvelgdamas į tai, kad daugėja tarpvalstybinių represijų, ir į valstybių narių atsakomybę apsaugoti visus jų teritorijoje gyvenančius žmones,

– atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,

– atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 83 ir 215 straipsnius,

– atsižvelgdamas į 1998 m. JT deklaraciją dėl žmogaus teisių gynėjų,

– atsižvelgdamas į 2025 m. balandžio 4 d. JT žmogaus teisių tarybos rezoliucijas „Žmogaus teisių gynėjai ir naujos bei besiformuojančios technologijos. Žmogaus teisių gynėjų, įskaitant žmogaus teisių gynėjas moteris, apsauga skaitmeniniame amžiuje“ ir 2025 m. liepos 1 d. rezoliuciją „Pilietinės visuomenės erdvė“,

– atsižvelgdamas į 2025 m. birželio 18 d. paskelbtą JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro informacinį pranešimą dėl

tarpvalstybinių represijų[1],

– atsižvelgdamas į 2025 m. sausio 13 d. JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro pareiškimą dėl žmogaus teisių gynėjų apsaugos gerinimo,

– atsižvelgdamas į JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro metinę ataskaitą ir 2025 m. rugsėjo mėn. Vyriausiojo komisaro biuro ir generalinio sekretoriaus ataskaitas „A/HRC/60/62: Bendradarbiavimas su Jungtinėmis Tautomis, jų atstovais ir mechanizmais žmogaus teisių srityje. Generalinio sekretoriaus ataskaita“,

– atsižvelgdamas į dokumentą „Verslo ir žmogaus teisių pagrindiniai principai, kuriais įgyvendinama Jungtinių Tautų programa „Apsaugoti, gerbti ir padėti“, patvirtintą 2011 m. birželio 16 d. JT žmogaus teisių tarybos rezoliucija Nr. 17/4,

– atsižvelgdamas į 2025 m. sausio 22 d. paskelbtą nepriklausomų JT žmogaus teisių ekspertų grupės pareiškimą, kuriame išreiškiamas susirūpinimas dėl Baltarusijoje plintančių teismo procesų *in absentia*,

– atsižvelgdamas į preliminarų Lietuvos Respublikos / Baltarusijos Respublikos situacijos tyrimą (ICC-01/24-1), kurį atliko Tarptautinio baudžiamojo teismo prokuratūra;

– atsižvelgdamas į 2004 m. birželio mėn. priimtas ir 2008 m. atnaujintas ES gaires dėl žmogaus teisių gynėjų ir į savo 2023 m. kovo 16 d. rezoliuciją dėl ES gairių dėl žmogaus teisių gynėjų[2],

– atsižvelgdamas į 2025 m. sausio 27 d. Tarybos išvadas dėl ES prioritetų JT žmogaus teisių forumuose 2025 m.,

– atsižvelgdamas į 2026 m. sausio 30 d. Tarybos išvadas dėl ES prioritetų JT žmogaus teisių forumuose 2026 m.,

– atsižvelgdamas į 2020–2024 m. ES veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje, kuris pratęstas iki 2027 m.,

– atsižvelgdamas į 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas)[3],

– atsižvelgdamas į 2024 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2024/1760 dėl įmonių tvarumo išsamaus patikrinimo, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937 ir

---

1 https://www.ohchr.org/en/documents/tools-and-resources/transnational-repression.

2 OL C, C/2023/409, 2023 11 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

3 OL L 277, 2022 10 27, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

Reglamentas (ES) 2023/2859[4] (Įmonių tvarumo išsamaus patikrinimo direktyva),

– atsižvelgdamas į 2024 m. ir 2025 m. ES metines ataskaitas dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje,

– atsižvelgdamas į 2025 m. lapkričio 12 d. Komisijos komunikatą „ES pilietinės visuomenės strategija“ (COM(2025)0790),

– atsižvelgdamas į savo 2023 m. birželio 15 d. rekomendaciją Tarybai ir Komisijai atlikus su programos „Pegasus“ ir lygiaverčių šnipinėjimo programų naudojimu susijusių galimų pažeidimų ir netinkamo administravimo taikant Sąjungos teisę tyrimą[5],

– atsižvelgdamas į 2025 m. lapkričio 12 d. Komisijos ir Komisijos Pirmininkės pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Europos demokratijos skydas. Stiprių ir atsparių demokratinių valstybių įgalėjimas“ (JOIN(2025)0791),

– atsižvelgdamas į 2025 m. birželio 5 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Europos Sąjungos tarptautinė skaitmeninė strategija“ (JOIN(2025)0140),

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. lapkričio 13 d. rezoliuciją dėl tarpvalstybinių represijų prieš žmogaus teisių gynėjus problemos sprendimo[6],

– atsižvelgdamas į savo 2026 m. sausio 21 d. rezoliuciją dėl nebaudžiamumo problemos sprendimo taikant ES sankcijas, įskaitant ES visuotinį sankcijų už žmogaus teisių pažeidimus režimą (vadinamąjį ES Magnitskio aktą)[7],

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl užsienio šalių kišimosi į visus demokratinius procesus Europos Sąjungoje, įskaitant dezinformaciją[8],

– atsižvelgdamas į savo 2023 m. birželio 1 d. rezoliuciją dėl užsienio šalių kišimosi į visus demokratinius procesus Europos Sąjungoje, įskaitant dezinformaciją[9],

– atsižvelgdamas į Specialiojo komiteto Europos demokratijos skydo

---

4 OL L, 2024/1760, 2024 7 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.
5 OL C, C/2024/494, 2024 1 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.
6 Priimti tekstai, P10_TA(2025)0258.
7 Priimti tekstai, P10_TA(2026)0015.
8 OL C 347, 2022 9 9, p. 61.
9 OL C, C/2023/1226, 2023 12 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1226/oj.

klausimais darbus,

– atsižvelgdamas į Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (ICPO-Interpol) konstituciją, ypač į jos 2 straipsnį, kuriame reikalaujama, kad organizacija veiktų vadovaudamasi Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos dvasia,

– atsižvelgdamas į 2025 m. birželio 17 d. Didžiojo septyneto (G7) vadovų pareiškimą dėl tarpvalstybinių represijų ir 2025 m. vasario mėn. G7 daugiašalių suinteresuotųjų subjektų dialogą tarpvalstybinių represijų klausimu,

– atsižvelgdamas į 2024 m. balandžio 19 d. Didžiojo septyneto (G7) užsienio reikalų ministrų susitikimo komunikatą dėl pasaulinių uždavinių sprendimo ir partneryščių skatinimo,

– atsižvelgdamas į Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 2509 (2023) ir rekomendaciją Nr. 2257 (2023) „Tarptautinės represijos kaip didėjanti grėsmė teisinei valstybei ir žmogaus teisėms“,

– atsižvelgdamas į Europos Parlamento Sąjungos išorės politikos generalinio direktorato 2025 m. birželio mėn. tyrimą „Tarpvalstybinės represijos prieš žmogaus teisių gynėjus. Poveikis pilietinei erdvei ir priimančiųjų valstybių atsakomybė“[10],

– atsižvelgdamas į savo 2026 m. sausio mėn. Europos Sąjungos išorės politikos generalinio direktorato tyrimą „Tarpvalstybinių represijų vykdytojai ir metodai bei galimos atsakomosios strategijos“[11],

– atsižvelgdamas į Jungtinės Karalystės Parlamento Jungtinio žmogaus teisių komiteto 2024–2025 m. sesijos septintąją ataskaitą „Tarpvalstybinės represijos Jungtinėje Karalystėje“,

– atsižvelgdamas į 2025 m. birželio mėn. Vokietijos federalinės vidaus reikalų ministerijos paskelbtą metinę ataskaitą „Verfassungsschutzbericht 2024“,

---

10 Europos Parlamentas, Europos Sąjungos išorės politikos generalinis direktoratas, Išorės politikos analizės ir paramos skyrius, „Tarptautinės represijos prieš žmogaus teisių gynėjus. Poveikis pilietinei erdvei ir priimančiųjų valstybių atsakomybė“, 2025 m. rugpjūčio mėn., https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/754475/EXPO_STU(2025)754475_EN.pdf.

11 Europos Parlamentas, Europos Sąjungos išorės politikos generalinis direktoratas, Išorės politikos analizės ir paramos skyrius, „Tarpvalstybinių represijų vykdytojai ir metodai bei galimos atsakomosios strategijos“, 2026 m. sausio mėn., https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/775286/EXAS_STU(2026)775286_EN.pdf.

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,

– atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A10-0142/2026),

A. kadangi tarpvalstybinės represijos yra tyčinė, sisteminga, tikslinė ir represinė praktika, kai režimai ar jų tarpininkai veikia tarpvalstybiniu mastu ir vykdo veiksmus už savo teritorinės jurisdikcijos ribų, siekdami įbauginti, grasinti, nutildyti, daryti spaudimą, kontroliuoti ar kitaip pakenkti užsienyje gyvenantiems asmenims ar grupėms arba šeimos nariams ar jų paramos tinklams, naudodami įvairiausias fizines, psichologines, skaitmenines, teisines, administracines ir kitas priemones, taip pažeisdami pagrindines teises; kadangi tarp tarpvalstybinių represijų taikinių yra tūkstančiai už demokratiją pasisakančių veikėjų, kurie dėl vidaus represijų buvo priversti bėgti iš savo kilmės šalių;

B. kadangi Europos Sąjunga grindžiama pagarbos žmogaus orumui, laisvei, demokratijai, lygybei, teisinei valstybei ir pagarbos žmogaus teisėms vertybėmis;

C. kadangi tarpvalstybinės represijos kenkia šioms pamatinėms vertybėms, prisideda prie manipuliavimo viešais debatais ir pažeidžia pagrindines teises ir tarptautinę teisę, taip pat ES ir valstybių narių suverenitetą ir saugumą; kadangi didėjantys žmogaus teisių pažeidimai kilmės šalyse dažnai vyksta kartu su didėjančia tarpvalstybinių represijų veikla užsienyje;

D. kadangi ES valstybių narių teritorijose vykdomos tarpvalstybinės represijos yra platesnės užsienio kišimosi strategijos, kuria siekiama susilpninti demokratines institucijas ir visuomenę, dalis ir jomis tiesiogiai kišamasi į Sąjungos vidaus demokratinę erdvę, nes nutildomi balsai, skaldomos bendruomenės, keliama baimė ir savicenzūra, taip pat kenkiama Sąjungos išorės veiksmams, nes ribojamos ES gyvenančių asmenų galimybės pasisakyti už demokratiją, žmogaus teises ir atskaitomybę ne ES šalyse;

E. kadangi tarpvalstybinės represijos gali būti nusikaltimas žmoniškumui, kaip apibrėžta Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statuto 7 straipsnio h punkte[12], atsižvelgiant į tai, kad tokie veiksmai vykdomi sistemingai ir yra didelio masto;

F. kadangi visi ES gyvenantys žmonės, nepriklausomai nuo jų etninės ar nacionalinės kilmės, naudojasi vienodomis teisėmis ir apsauga pagal ES teisę, įskaitant garantuojamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija; kadangi kompetentingos nacionalinės ir ES valdžios institucijos turi saugoti ir ginti visų ES gyvenančių žmonių asmens teises; kadangi tarpvalstybinės represijos reikalauja specialių, į aukas orientuotų atsako priemonių, kad būtų užpildytos esamos

12 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/2024-05/Rome-Statute-eng.pdf.

apsaugos spragos; kadangi tarpvalstybines represijas vertinant visų pirma kaip saugumo arba užsienio kišimosi klausimą kyla pavojus nuvertinti kitus jų aspektus, apriboti atsako veiksmingumą ir palikti nuo tarpvalstybinių represijų nukentėjusius asmenis ir bendruomenes be pakankamos apsaugos;

G. kadangi užsienio subjektai vykdo tarpvalstybines represijas prieš ES valstybėse narėse gyvenančius asmenis ir grupes; kadangi valstybės narės skirtingu mastu susiduria su tarpvalstybinėmis represijomis ir demonstruoja skirtingą informuotumo, institucinio pasirengimo ir apsaugos mechanizmų prieinamumo lygį; kadangi represijų vykdytojai veikia tarpvalstybiniu mastu ir naudojasi tokiais nacionalinių teisinių ir institucinių sistemų skirtumais, taip mažindami atskirų nacionalinių atsako priemonių veiksmingumą;

H. kadangi tarpvalstybinės represijos apima daugelį politikos sričių, todėl reikia papildomo koordinavimo; kadangi tarpvalstybinių represijų taktika dažnai taikoma naudojant pilkąsias zonas tarp agentūrų ir departamentų;

I. kadangi valstybės narės atlieka pagrindinį vaidmenį užkertant kelią tarptautinėms represijoms, jas tiriant ir reaguojant į jas; kadangi susiskaidę nacionaliniai metodai ir nepakankamas valstybių narių veiksmų koordinavimas mažina ES gebėjimą veiksmingai ir nuosekliai nustatyti tokias tarpvalstybines represijas, užkirsti joms kelią ir kovoti su jomis ir yra nepakankami, kad būtų galima spręsti tarpvalstybinio pobūdžio problemas; kadangi toks susiskaidymas praktiškai gali padidinti nukentėjusių asmenų ir bendruomenių nesaugumą, be kita ko, didindamas jų riziką atsidurti pavojuje, matomumą ir pažeidžiamumą dėl kilmės valstybių daromos prievartos; kadangi glaudesnis koordinavimas ES lygmeniu turėtų remti ir papildyti valstybių narių kompetenciją nacionalinio saugumo srityje;

J. kadangi per pastarąjį dešimtmetį surinkti duomenys rodo, kad tarpvalstybinių represijų mastas, geografinis pasiekiamumas ir sudėtingumas nuolat didėja; kadangi tarpvalstybinėse represijose dalyvaujančių subjektų skaičius ir tipai taip pat išsiplėtė dėl to, kad represijos buvo perduotos tarpininkams, pvz., organizuoto nusikalstamumo tinklams, buvusiems žvalgybos pareigūnams ir kibererdvės veikėjams, be kita ko, ES valstybėse narėse, taip padaugėjo galimybių neigti dalyvavimą tose represijose, apsunkinant kaltininkų nustatymą ir mažinant atskaitomybę;

K. kadangi vykdant tarpvalstybines represijas dažnai naudojamasi įprastiniu priimančiosios valstybės administracinių, finansinių ir migracijos sistemų veikimu, įskaitant į atitiktį orientuotą finansinę kontrolę, griežtus dokumentų reikalavimus ir fragmentišką duomenų tvarkymo praktiką; kadangi dėl to ES institucijų ir valstybių narių struktūromis gali pasinaudoti tarpvalstybinių represijų vykdytojai, net jeigu ES institucijos ir valstybės narės neturi tokio tikslo ar

tiesiogiai nebendradarbiauja su šias represijas vykdančiomis valstybėmis; kadangi siekiant spręsti tarpvalstybinių represijų problemą reikia tikrinti ES ir nacionalines vidaus procedūras, kad jomis nebūtų naudojamasi represiniais tikslais;

L. kadangi asmenys ir bendruomenės, kurių atžvilgiu vykdomos tarpvalstybinės represijos, taip pat yra pagrindiniai pirmieji reaguojantys subjektai, turintys unikalių žinių apie represinę taktiką, tarpininkų tinklus ir kintančius rizikos modelius; kadangi dėl to prasmingas bendradarbiavimas su nukentėjusiomis bendruomenėmis labai svarbus siekiant veiksmingos prevencijos, ankstyvojo perspėjimo ir ilgalaikių kovos strategijų kūrimo;

M. kadangi tarpvalstybinės represijos daro didelį ir ilgalaikį poveikį žmogaus teisių gynėjams, žurnalistams, teisininkams ir politiniams aktyvistams, taip pat jų šeimos nariams;

N. kadangi tarpvalstybinės represijos dažnai neteisingai apibūdinamos kaip keletas pavienių incidentų, o ne kaip ilgalaikė strategija, nukreipta prieš ištisas bendruomenes; kadangi fizinio smurto ar atviro priekabiavimo nebuvimas neturėtų būti tapatinamas su saugumu ar laisve, nes nutildymas, baimė, trauma ir susiskaldymas dažnai yra numatomas tarpvalstybinių represijų rezultatas; kadangi dėl šių tarpvalstybinių represijų bendrų padarinių būtina ne tik nedelsiant suteikti apsaugą, bet ir galimybę pasinaudoti veiksmingomis teisių gynimo priemonėmis ir gauti kompensaciją; kadangi netgi tais atvejais, kai nukentėjusieji laimi, kompensacija dažnai būna simbolinė, vėluojama ją išmokėti arba jos išmokėjimas nėra garantuotas;

O. kadangi tarpvalstybinės represijos daro skirtingą poveikį asmenims, priklausomai nuo jų lyties, seksualinės orientacijos, rasinės, etninės ar religinės kilmės ir socialinės bei ekonominės padėties; kadangi tiek kilmės šalyse, tiek priimančiosiose valstybėse sąveikinės diskriminacijos formos ir struktūrinė nelygybė gali padidinti neigiamus tarpvalstybinių represijų padarinius; kadangi moterys susiduria su tam tikromis tarpvalstybinių represijų formomis, kurios gali pasireikšti seksualizuotais ir seksistiniais skaitmeniniais išpuoliais, nukreiptais prieš jų tapatybę, siekiant jas įbauginti, diskredituoti ir atgrasyti nuo aktyvizmo, o tai atspindi platesnį prievartos ir priekabiavimo internete dėl lyties modelį, ir kadangi LGBTIQ+ asmenys taip pat neproporcingai dažnai tampa taikiniais;

Tarpvalstybinių represijų tendencijos, formos ir metodai

P. kadangi, nors pačios tarpvalstybinės represijos nėra naujas reiškinys, tai yra reiškinys, kuris kinta ir vyksta sudėtingomis aplinkybėmis, kai blogėja žmogaus teisės, varžomos pagrindinės laisvės ir pilietinė erdvė, o kai kurie autoritariniai režimai elgiasi vis agresyviau;

Q. kadangi fizinių formų tarpvalstybinės represijos apima tikslingus žudymus, grobimus, smurtą, priverstinius grąžinimus, priverstinius

dingimus, deportacijas ir turto niokojimą; kadangi 2014–2025 m. organizacija „Freedom House“ 107 tikslinėse šalyse užfiksavo 1 375 tiesioginius fizinius incidentus;

R. kadangi žinoma, kad tam tikri režimai naudoja grasinimus arba moka kolaborantams už dalyvių viešuose protestuose registravimą arba disidentų šnipinėjimą Europos Sąjungoje, taip darydami tiesioginį poveikį naudojimuisi pagrindinėmis teisėmis;

S. kadangi autoritariniai režimai skaitmeniniame amžiuje plėtoja vis sudėtingesnius gebėjimus vykdyti skaitmenines tarpvalstybines represijas; kadangi skaitmeninės tarptautinės represijos apima priekabiavimą internete, tiesioginius grasinimus, asmeninės informacijos viešinimą, įsilaužimus, kibernetinius išpuolius, dezinformacijos kampanijas, šmeižto operacijas ir neapykantos kurstymą prieš disidentus jų gyvenamosios vietos šalyse, įskaitant dirbtinio intelekto (DI) naudojimą, ir šnipinėjimo programų bei kitų sekimo technologijų diegimą, siekiant stebėti, sudaryti užsienyje esančių asmenų profilį, juos įbauginti ar nutildyti, susiejant juos su tradiciniais tarpvalstybinių represijų metodais; kadangi tokią praktiką dažnai sunku priskirti konkrečiam asmeniui ir ji dažnai lieka už įprastų baudžiamosios atsakomybės ribų; kadangi ši praktika yra labai žalinga, nes interneto platformos ir skaitmeninė žiniasklaida gali būti labai svarbūs asmeniškai ir profesinėje srityje asmenims, kurie dėl politinio persekiojimo buvo priversti išvykti iš savo šalies; kadangi dėl DI atsiradimo eksponentiškai padidėjo tarpvalstybinių represijų pasiekiamumas ir poveikis, nes, be kita ko, valdžios institucijos gali atlikti veido atpažinimą, elgesio analizę ir apdoroti duomenis realiuoju laiku; kadangi skaitmeninės grėsmės pilietinei visuomenei laikomos žmogaus teisių pažeidimais; kadangi socialinių tinklų bendrovės ir interneto platformos atlieka svarbų vaidmenį formuojant žmogaus teisių gynėjų ir aktyvistų internetinę aplinką; kadangi nesant veiksmingų greito reagavimo mechanizmų, skirtų kovoti su asmeninės informacijos viešinimu ir tikslingu priekabiavimu internete, gynėjai susiduria su didesne bauginimo, sekimo ir tolesnių tarpvalstybinių represijų rizika; kadangi Skaitmeninių paslaugų akte numatytos priemonės, kuriomis galima spręsti tarpvalstybinių represijų problemas, visų pirma susijusias su koordinuotu priekabiavimu ir dezinformacija;

T. kadangi skaitmeninių paslaugų teikėjai, socialiniai tinklai ir kitos interneto platformos, privačios šnipinėjimo programų bendrovės ir kitos technologijų bendrovės kartais tampa tarpvalstybinių represijų pagalbininkais; kadangi pagrindinės platformos, tokios kaip „WeChat“, „Telegram“, „Facebook“, „X“ ir kt., yra naudojamos disidentams, dalyvaujantiems protestuose ar reiškiantiems savo nuomonę, sekti; kadangi sekimo technologijas rinkai teikiančioms įmonėms tenka atsakomybė užkirsti kelią neteisėtam jų naudojimui politiniais tikslais;

U. kadangi piktavališki užsienio subjektai piktnaudžiauja atvirais

prietaisų pažeidžiamumais, kad infiltruotųsi į asmeninius ar profesinius ryšius; kadangi daugybė atvejų pastaraisiais metais parodė, kad ES nėra pasirengusi kovoti su šnipinėjimo programų infiltracija į prietaisus; kadangi užsienio subjektai šnipinėjimo programinę įrangą naudojo ir disidentams, ir valstybės pareigūnams stebėti; kadangi didėjantis žmogaus teisių gynėjų sekimas turėtų būti laikomas tarpvalstybinių represijų arba sekimu grindžiamos prievartos forma; kadangi tarpvalstybinių represijų atveju šnipinėjimo programų naudojimas kelia didelę grėsmę pagrindinėms teisėms, demokratiniams procesams ir rinkimų sąžiningumui;

V. kadangi prievarta per tarpininkus yra plačiai paplitusi ir ypač žalinga tarpvalstybinių represijų forma, susijusi su grasinimais, priekabiavimu, sulaikymu ar bausmėmis kilmės šalyje likusiems šeimos nariams ar partneriams, taip pat diasporos renginių ar organizacijų panaudojimu, kad būtų galima sekti ir bauginti bendruomenės narius, taip darant didelę psichologinę žalą ir skatinant savicenzūrą; kadangi prievarta per tarpininkus taip pat gali reikšti tai, kad diasporos bendruomenių nariai yra verčiami vykdyti represinę veiklą valstybės vardu, todėl jie kartu tampa tarpvalstybinių represijų aukomis ir priemonėmis; kadangi kai kurie diasporos nariai taip pat gali būti be prievartos naudojami kaip priemonė vykdyti tarpvalstybines represijas; kadangi svarbu stiprinti diasporos narių, kurie gali būti susiję su tarpvalstybinių represijų vykdymu, tapatybės nustatymą;

W. kadangi, siekdamos padidinti savo prašymų patikimumą, valstybės tarnybos, atsakingos už tarpvalstybines represijas, dažnai klastoja kaltinimus tarpvalstybinių represijų aukas vaizduodamos kaip nusikaltėlius; kadangi tarpvalstybinių represijų vykdytojai vis dažniau teismus *in absentia*, masiškai pradedamas baudžiamąsias bylas, turto konfiskavimą ir giminaičių bauginimą naudoja kaip represijų prieš užsienyje gyvenančius disidentus priemones, taip užkirsdami kelią tarptautinėms kelionėms ir saugiam grįžimui, apribodami nuosavybės teises ir darydami netiesioginį spaudimą per šalyje likusius šeimos narius; kadangi dėl jurisdikcijos apribojimų ir ekstrateritorinio tokių veiksmų pobūdžio priimančiosioms šalims ypač sunku užkirsti kelią prievartai per tarpininkus, ją dokumentuoti ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn, o tai labai prisideda prie aukų nenoro pranešti apie incidentus;

X. kadangi vykdant tarpvalstybines represijas dalyvaujančios valstybės dažnai piktnaudžiauja tarptautiniais ir teisiniais bendradarbiavimo mechanizmais, įskaitant ekstradicijos ir informacijos prašymus, dalijimosi duomenimis mechanizmus, savitarpio teisinę pagalbą, Finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu ir kibernetinio saugumo sistemas, taip pat su jų įgyvendinimu susijusius Interpolo pranešimus ar perduodamą informaciją apie asmens paiešką, siekdamos dėl politinių priežasčių nustatyti asmenų buvimo vietą, juos sulaikyti ar priverstinai grąžinti, taip suteikdamos represiniams režimams legitimumo, nepaisant

aiškių politinio piktnaudžiavimo draudimų pagal tarptautinę teisę; kadangi Interpolo violetiniai ir sidabriniai pranešimai visų pirma laikomi operatyvinėmis priemonėmis, kurioms netaikomos individualių teisių gynimo priemonės ar peržiūrėjimo galimybės nukentėjusiems asmenims, o tai palengvina piktnaudžiavimą jais vykdant tarpvalstybines represijas; kadangi dalijimasis Interpolo duomenimis, įskaitant raudonuosius pranešimus ir perduodamą informaciją apie asmens paiešką, gali kelti pavojų asmenims, į kuriuos taikosi autokratiniai subjektai; kadangi per pastarąjį dešimtmetį smarkiai išaugo Interpolo raudonųjų pranešimų skaičius ir perduodamos informacijos apie asmens paiešką mastas ir kadangi tai yra pagrindinė priemonė, kuria naudojasi tarpvalstybinių represijų vykdytojai;

Y. kadangi tarpvalstybines represijas vykdančios valstybės taiko administracines ir mobilumu pagrįstas tarpvalstybinių represijų formas, kai diplomatinės ar konsulinės atstovybės vykdo sekimą ir prievartą, įskaitant pasų panaikinimą ar atsisakymą juos atnaujinti, atsisakymą teikti konsulines paslaugas ar pilietybės panaikinimą, taip verčiant asmenis bendrauti su konsulinėmis institucijomis arba užkertant kelią kelionėms; kadangi atsisakymas teikti konsulines paslaugas daro poveikį ne tik žmogaus teisių gynėjams ir politiniams aktyvistams, bet ir jų šeimoms;

Z. kadangi finansinės tarpvalstybinės represijos apima piktnaudžiavimą FATF kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu standartais, siekiant skleisti melagingus įtarimus ir inicijuoti reikalavimų laikymusi grindžiamą sąskaitų įšaldymą ir atsisakymą teikti banko paslaugas; kadangi dėl šių veiksmų nukentėję asmenys ir organizacijos netenka finansavimo ir finansinių paslaugų ir šie veiksmai kenkia jų pragyvenimo šaltiniams ir pilietinei bei politinei veiklai; kadangi Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija (AMLA) yra vienas pagrindinių ES apsaugos punktų, kuris turi sukurti greito reagavimo į piktnaudžiavimo įšaldymu ir verslo nutraukimu mechanizmus ir nustatyti griežtus dalijimosi duomenimis su represijas vykdančiomis valstybėmis apribojimus;

AA. kadangi tarpvalstybines represijas vykdančios valstybės ir jų pagalbininkai gali pasinaudoti administracinėmis procedūromis visų pirma tais atvejais, kai reikalaujama gauti kilmės šalies išduotus dokumentus arba kai vertėjai žodžiu pasitelkiami kaip tarpininkai, kad įbaugintų aukas arba panaudotų prieš jas prievartą;

Vykdytojai, bendradarbiavimas ir tarpininkų struktūros

AB. kadangi Parlamento užsakymu atlikti tyrimai ir nepriklausomi duomenų rinkiniai rodo, kad tarpvalstybinės represijos yra pasaulinio masto reiškinys, nes, remiantis organizacijos „Freedom House“ tyrimais, vykdant tarpvalstybines represijas dalyvauja daugiau kaip 25 proc. pasaulio vyriausybių, o pavojus gresia maždaug 3,5 mln. žmonių ir užfiksuoti atvejai daugiau nei 100 šalių; kadangi

tarpvalstybines represijas dažniausiai vykdo autoritariniai režimai; kadangi Rusija, Kinija, Iranas ir Baltarusija yra pagarsėję tarpvalstybinių represijų vykdytojai Europoje ir visame pasaulyje;

AC. kadangi Parlamento užsakymu atliktas tyrimas rodo, kad dauguma užfiksuotų tarpvalstybinių represijų atvejų susiję su kilmės ir priimančiųjų valstybių bendradarbiavimu arba naudojimusi silpna teisinės valstybės aplinka, be kita ko, piktnaudžiaujant ekstradicijos sistemomis, teisėsaugos institucijų bendradarbiavimu ir tarptautinėmis organizacijomis;

AD. kadangi tarpvalstybinės represijos dažnai yra sutelktos regioniniu mastu, o tai rodo neformalias ar oficialias bendradarbiavimo sistemas ir bendrą tarpvalstybines represijas vykdančių valstybių ir jų rėmėjų praktiką, įskaitant abipusį represijų prieš tremtinių bendruomenes, ES piliečius ir subjektus vykdymą;

AE. kadangi Rusija yra viena iš agresyviausių tarpvalstybinių represijų vykdytojų visame pasaulyje ir yra atsakinga už didžiausią užfiksuotų incidentų Europos Sąjungoje skaičių, nepriklausomai nuo kilmės šalies, politinius emigrantus laikanti strategine grėsme ir naudojanti tokią praktiką kaip nužudymai, pasikėsinimai nužudyti, skaitmeninis sekimas ir priekabiavimas, pagrobimo planai, kibernetiniai išpuoliai, priešiškas žvalgybos operacijos, šantažas, šmeižto kampanijos, diasporos bendruomenių bauginimas, stigmatizavimas, teismo procesai *in absentia*, prievarta per tarpininkus ir grasinimai šeimos nariams, sistemingas tarptautinių teisinių, finansinių, kibernetinio saugumo ir teisėsaugos bendradarbiavimo mechanizmų instrumentalizavimas, ir grasinimus ES teisės aktų leidėjams; kadangi Rusijos inicijavo neproporcingai daug Interpolo raudonųjų pranešimų pasauliniu lygmeniu, o tai gerokai viršija panašius kitų valstybių naudojimosi šia sistema duomenis; kadangi Rusija vis dažniau remiasi dvišalio bendradarbiavimo baudžiamojo persekiojimo srityje susitarimais su trečiosiomis šalimis, kad palengvintų ekstradicijos prašymus dėl jos piliečių, esančių užsienyje; kadangi Rusijos žvalgybos tarnybos yra surengusios verbavimo internetu kampanijas, dažnai per „Telegram“, dėl samdomų žmogžudysčių ir teroristinės veiklos, dažnai nukreiptos prieš Rusijos diasporą ir politinius oponentus; kadangi Rusija tarpvalstybinėms represijoms vykdyti naudojasi tarpininkais, įskaitant Vagnerio grupę, Čečėnijos mirties būrius, kultūros įstaigas ir kai kuriais atvejais su Rusijos stačiatikių bažnyčia susijusias struktūras;

AF. kadangi Baltarusija vykdo tarpvalstybines represijas grėsmingu mastu, taip pat ES teritorijoje, visų pirma naudodama fizinį smurtą, piktnaudžiaudama Interpolo mechanizmais, atsisakydama išduoti kelionės dokumentus, naudodama šnipinėjimo programas, prievartinę konsulinę praktiką, priverstinį grąžinimą, turto areštą ir bauginimą; kadangi Baltarusija naudojasi Interpolo raudonojo perspėjimo sistema, siekdama susidoroti su politiniais oponentais

tremtyje, ir nusitaiko į diasporą ir disidentus, įskaitant gyvenančius ES, nagrinėdama baudžiamąsias bylas, rengdama specialius teismo procesus *in absentia* ir taikydama prievartą per tarpininkus;

AG. kadangi Kinija vykdo išsamiausią ir sistemingiausią tarpvalstybinių represijų kampaniją visame pasaulyje, remiama plačios ekstrateritorinės infrastruktūros, apimančios užsienyje veikiančias su valstybe susijusius subjektus, užsienio policijos nuovadas, diasporos, akademines ir studentų organizacijas, žiniasklaidos priemones ir skaitmeninius tinklus, kurie naudojami nustatyti, stebėti, bauginti diasporos bendruomenėms priklausančius asmenis bei su jais susijusius asmenis ir taikyti prieš juos prievartą, naudodama sekimą, priekabiavimą, teisinį ir finansinį spaudimą, piktnaudžiavimą Interpolo mechanizmais, priverstinį grąžinimą ir šeimos narių bauginimą; kadangi Kinija taiko prievartos priemones prieš Europos asmenis ir subjektus; kadangi iš žmogaus teisių gynėjų pranešimų matyti, kad Kinija be teisinio pagrindo valdo slaptąsias policijos nuovadas ir naudojasi tarpininkų paslaugomis Europos teritorijoje, o tai jai leidžia vykdyti sekimą ir priverstinius grąžinimus, be kita ko, grasinant giminaičiams ir kai kuriais atvejais pagrobiant asmenis; kadangi Kinijos valdžios institucijos daro spaudimą akademinės bendruomenės nariams, kad jie nutrauktų jautriais laikomus mokslinius tyrimus, be kita ko, apie tiekimo grandines ir priverčiamojo darbo praktiką arba apie Tibetą ir Taivaną, ir imasi veiksmų prieš menininkus, kad jie atšauktų su Taivanu susijusius renginius; kadangi Kinija yra viena pagrindinių sekimo sistemų, šnipinėjimo programų ir duomenimis grindžiamų policinių priemonių, kurias kiti autoritariniai režimai naudoja savo diasporos bendruomenėms užsienyje stebėti ir įbauginti, eksportuotoja; kadangi Honkongo 2020 m. nacionalinio saugumo įstatyme ir 2024 m. nacionalinio saugumo užtikrinimo potvarkyje įtvirtinta ekstrateritorinė jurisdikcija ir jais buvo naudojamasi tarpvalstybinėms represijoms vykdyti, be kita ko, imantis veiksmų prieš Europos politikus, kuriems buvo grasinama baudžiamuoju persekiojimu ir ekstradicija, ir išduodant arešto orderius ir skiriant premijas už ES gyvenančius aktyvistus ir akademinės bendruomenės narius; kadangi ES ekstradicijos tvarka su Kinija ir Honkongu kelia didelį susirūpinimą;

AH. kadangi Iranas jau seniai persekioja užsienyje asmenis, kuriuos jis laiko oponentais, ir vykdo tarpvalstybines represijas Europos Sąjungoje, o operacijoms, vykdomoms aukščiausiuoju valdžios lygmeniu, vadovauja Žvalgybos ministerija ir Islamo revoliucijos gvardija, įskaitant „Quds“ pajėgas, naudodamos tokią taktiką kaip nužudymai, pagrobimai, priverstiniai dingimai, įtikinami grasinimai smurtu, skaitmeninės tarpvalstybinės represijos ir represijų perdavimas organizuotoms nusikalstamoms grupuotėms ir kitiems tarpininkams, įskaitant žurnalistų ir disidentų bauginimą, kibernetinį sekimą, prievartą prieš giminaičius Irane ir dokumentais patvirtintus opozicijos veikėjų nužudymo ir pagrobimo planus Europos teritorijoje; kadangi šiais veiksmais keliama grėsmė visuomenės

saugumui ir pažeidžiamos pagrindinės teisės;

AI. kadangi ES visuotinis sankcijų už žmogaus teisių pažeidimus režimas (ES Magnitskio aktas) yra svarbi priemonė, skirta asmenims ir subjektams, atsakingiems už sunkius žmogaus teisių pažeidimus ir piktnaudžiavimus visame pasaulyje, įskaitant tuos, kurie dalyvauja vykdant tarpvalstybines represijas; kadangi veiksmingas ir nuoseklus šios priemonės taikymas gali padėti atgrasyti, užtikrinti atskaitomybę ir apsaugoti pagrindines teises;

AJ. kadangi Europos Sąjungoje šiuo metu nėra bendros apibrėžties, išsamių duomenų rinkimo mechanizmų ir koordinuoto visos ES institucinio požiūrio į kovą su tarpvalstybinėmis represijomis; kadangi jų taip pat nėra už ES ribų, todėl kyla sunkumų, susijusių su prevencija, nustatymu ir veiksmingomis politinėmis atsako priemonėmis;

AK. kadangi daugelis tarpvalstybinių represijų formų dėl savo slapto pobūdžio retai įtraukiamos į oficialią statistiką; kadangi apie tarpvalstybines represijas, įskaitant Europos Sąjungoje, pranešama labai retai, nes asmenys, kurių atžvilgiu vykdomos tarpvalstybinės represijos, dažnai bijo keršto prieš šeimos narius ar nepasitiki valdžios institucijomis dėl ankstesnės patirties autoritarinėje aplinkoje; kadangi papildomos kliūtys, trukdančios pranešti apie tarpvalstybines represijas, apima teisėsaugos ir administracinių institucijų informuotumo ir mokymo trūkumą, pranešimo mechanizmų, kurie būtų prieinami ir kuriais būtų atsižvelgiama į traumas, nebuvimą, kalbos barjerą ir bendrą nuolatinio bauginimo, sekimo ir priekabiavimo psichologinę žalą; kadangi daugelis tarpvalstybinių represijų aukų taip pat vengia pranešti apie smurto atvejus dėl vietos teisėsaugos institucijų neveiksmingumo arba baimės pabloginti padėtį; kadangi dėl šio struktūrinio nepakankamo pranešimo apie represijas išlieka nukentėjusiųjų ir bendruomenių, kurių atžvilgiu vykdomos tarpvalstybinės represijos, apsaugos spraga, kenkiama įrodymais pagrįstos politikos formavimui ir atskaitomybei ir taip prisidedama prie to, kad tarpvalstybines represijas vykdančios valstybės ir toliau jas naudoja, o rizika, kad tai bus atskleista ar turės pasekmių, yra nedidelė;

AL. kadangi dauguma ES priimančiųjų šalių nesiima spręsti tarpvalstybinių represijų problemos ir fiksuoti tarpvalstybinių represijų, kurių lygis nesiekia baudžiamosios atsakomybės ribos;

AM. kadangi dabartiniame pasiūlyme dėl Europos demokratijos skydo neminimos tarpvalstybinės represijos;

Bendro ES supratimo apie tarpvalstybines represijas formavimas

1. mano, kad tarpvalstybinės represijos yra sunkus žmogaus teisių pažeidimas, auganti grėsmė demokratijai ir užsienio kišimosi forma, kenkianti demokratiniam valdymui, teisinės valstybės principams, pagrindinėms teisėms, priimančiųjų valstybių suverenitetui bei

saugumui ir jų gebėjimui užtikrinti jų teritorijoje gyvenančių asmenų apsaugą; pažymi, kad tikėtina, jog šios tendencijos taps intensyvesnės dėl tarptautinių normų erozijos ir spartaus technologijų pokyčio, dėl kurio taip pat mažėja tokių veiksmų vykdymo išlaidos;

2. ypač griežtai smerkia tarpvalstybinių represijų veiksmus ir užsienio šalių kišimąsi, įskaitant ES valstybėse narėse vykdomus veiksmus; ragina Komisiją ir valstybes nares pripažinti, kad tarpvalstybinės represijos yra nepriimtina ir neteisėta praktika, kurią dažnai vykdo autoritariniai režimai, ir įsipareigoti taikyti visiško netoleravimo strategiją, pagal kurią visų ES teritorijoje pasireiškiančių tarpvalstybinių represijų formų atžvilgiu būtina imtis ryžtingų, koordinuotų ir bendrų veiksmų;

3. mano, kad aiškios tarpvalstybinių represijų apibrėžties nebuvimas prisideda prie nepakankamo pranešimo apie jas, riboja veiksmingo politinio atsako priemones ir trukdo naudoti atskaitomybės užtikrinimo priemones, įskaitant sankcijų mechanizmus; todėl ragina Komisiją, Tarybą ir valstybes nares priimti bendrą ES tarpvalstybinių represijų apibrėžtį, pagrįstą šiame ir ankstesniuose Parlamento pranešimuose pateikta apibrėžtimi, ir šią apibrėžtį į sistemingai integruoti į visų sričių ES politiką ir priemones, įskaitant išorės veiksmus, teisingumą ir vidaus reikalus, skaitmeninę politiką, finansinį reglamentavimą ir sankcijų sistemas, siekiant užkirsti kelią netinkamam naudojimuisi ES teisiniais ir administraciniais aktais represiniais tikslais; primygtinai ragina valstybes nares kodifikuoti tarpvalstybines represijas savo nacionalinėje teisėje;

4. apibrėžia tarpvalstybines represijas kaip tyčinius veiksmus ar grasinimus, kuriuos vykdo valstybės, įskaitant represinius ar autoritarinius režimus, su valstybe susiję subjektai arba subjektai, kuriems valstybė arba jos tarpininkai daro įtaką arba spaudimą, gindami ir propaguodami savo interesus tarpvalstybiniu mastu, siekdami įbauginti, grasinti, nutildyti, daryti spaudimą, kontroliuoti ar kitaip pakenkti užsienyje gyvenantiems asmenims ar grupėms, juos remiantiems tinklams ir šeimos nariams;

5. susirūpinęs pažymi, kad tarpvalstybinių represijų taikiniai yra įvairiausi asmenys ir grupės, įskaitant, be kita ko, disidentus, žurnalistus, aktyvistus, akademinės bendruomenės ir diasporos narius bei jų šeimas; pripažįsta, kad tarpvalstybinės represijos apima ne vien diasporas, bet ir organizacijas bei asmenis, kurie gina aukas ar joms padeda, įskaitant tuos, kurie neturi jokių nacionalinių ryšių su tarpvalstybines represijas vykdančia valstybe; reiškia didelį susirūpinimą dėl mažėjančios pilietinės erdvės ir tremtinių bendruomenių nutildymo, nes jų balsas padeda dokumentuoti su žmogaus teisių pažeidimais susijusią padėtį ir piktnaudžiavimą;

6. pabrėžia, kad tarpvalstybinės represijos apima įvairią nuolat besiplečiančią prievartos praktiką, be kita ko, įskaitant:

a) fizines tarpvalstybines represijas, tokias kaip tikslingas žudymas, grobimai, smurtas, priverstiniai grąžinimai, priverstiniai dingimai, deportacijos ir turto niokojimas;

b) teisinį ir administracinį piktnaudžiavimą, įskaitant piktnaudžiavimą konsulinėmis paslaugomis, ekstradicija ir savitarpio teisinės pagalbos procedūromis, baudžiamąjį persekiojimą *in absentia*, piktnaudžiavimą tarptautinėmis pranešimo sistemomis, turto įšaldymą ir galimybės naudotis bankų ir finansinėmis paslaugomis apribojimą, nepagrįstus baudžiamuosius kaltinimus, atrankinį baudžiamąjį persekiojimą, atsisakymą be pagrįstos priežasties išduoti leidimus, licencijas ar patvirtinimus arba savavališkų baudų ar nuobaudų skyrimą;

c) nefizinius prievartinius metodus, tokius kaip skaitmeninis sekimas, grasinimai, bauginimas, skaitmeninis priekabiavimas, piktnaudžiavimas šnipinėjimo technologijomis, įsilaužimai, šantažas, kaltinimai terorizmu arba kenkimu valstybės saugumui, giminaičių bauginimas ir prievarta per tarpininkus, be kita ko, vykdant diplomatines ar konsulines misijas, pasitelkiant organizuotų nusikalstamų grupių tinklus, privačius subjektus arba užsienyje veikiančius valstybei palankius ir su valstybe susijusius subjektus;

7. pažymi, kad valstybėse narėse dabar tarpvalstybinės represijos vykdomos skirtingais laipsniais ir tai rodo skirtingus informuotumo, institucinio pasirengimo ir apsaugos mechanizmų lygius; tačiau pažymi, kad represijų vykdytojai veikia tarpvalstybiniu lygmeniu ir išnaudoja nacionalinių sistemų skirtumus, todėl negalima veiksmingai kovoti su tarpvalstybinėmis represijomis izoliuotai imantis nacionalinių atsako priemonių, ir tam reikia visų valstybių narių dalyvavimo ir pasirengimo naudojant koordinuotą ES sistemą;

ES koordinavimo, duomenų rinkimo ir institucinio atsako stiprinimas

8. pabrėžia, kad apie tarpvalstybines represijas pranešama labai retai, nors patikimų duomenų rinkimas yra labai svarbus siekiant suprasti jų mastą; pažymi, kad asmenys, kurių atžvilgiu vykdomos tarpvalstybinės represijos, gali nenorėti pranešti apie incidentus, nes baiminasi keršto prieš šeimos narius, dėl patirties autoritarinėse šalyse nepasitiki valdžios institucijomis arba susiduria su kalbos barjeru;

9. ragina Komisiją ir Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT), bendradarbiaujant su atitinkamomis ES įstaigomis, įskaitant Europolą, sukurti ES duomenų apie tarpvalstybines represijas rinkimo, stebėsenos ir ataskaitų teikimo mechanizmą, kuris apimtų incidentus ES ir visame pasaulyje, kad valdžios institucijos ir suinteresuotieji subjektai galėtų prisidėti, ir kuriuo Komisija ir valstybės narės galėtų naudotis rengdamos, tobulindamos ir vertindamos savo kovos su tarpvalstybinėmis represijomis

priemones; pabrėžia, kad reikia bendros metodikos ir būtina užtikrinti bendradarbiavimą šioje srityje su panašiai mąstančiomis partnerėmis; pabrėžia, kad pranešimų teikimo kanalai turėtų būti daugiakalbiai ir juose turi būti atsižvelgiama į traumas, kartu užtikrinant patikimą duomenų apsaugą ir konfidencialumą;

10. ragina valstybes nares užtikrinti, kad baudžiamosios ir su baudžiamąja teise nesusijusios veikos, turinčios tarpvalstybinių represijų elementą, būtų nuosekliai registruojamos kaip tokios visoje ES ir kad atitinkamos valdžios institucijos turėtų išteklių tarpvalstybinių represijų aspektui nustatyti;

11. pabrėžia, jog reikia patikimo šifravimo ir griežtų apsaugos priemonių siekiant užtikrinti, kad leidimo neturintys subjektai negalėtų perimti informacijos, kuria dalijamasi šiais kanalais, ja netinkamai naudotis ar prie jos prieiti ir kad aukos nepatirtų papildomos žalos;

12. pabrėžia, kad šiais kanalais gauti pranešimai turėtų būti įvertinami greitai ir, kai tikslinga, kompetentingos institucijos turėtų imtis konkrečių veiksmų, įskaitant tyrimus ir pastangas nustatyti galimus ryšius su užsienio žvalgybos subjektais;

13. pripažįsta esminį pilietinės visuomenės organizacijų vaidmenį dokumentuojant mažiausiai matomas tarpvalstybinių represijų formas, įskaitant skaitmeninį sekimą, finansines represijas, administracinį priekabiavimą ir prievartą per tarpininkus; atkreipia dėmesį į tai, kad dabartinis duomenų apie tarpvalstybines represijas rinkimas tebėra grindžiamas visų pirma nevyriausybiniais šaltiniais, kurių dauguma patiria rimtų finansinių apribojimų, todėl didėja poreikis skubiai nustatyti valstybių narių ir ES lygmens stebėsenos mechanizmus; pakartoja, kad reikia remti pilietinę visuomenę, žurnalistus, informatorius ir kitus asmenis, kurie dažnai smarkiai asmeniškai rizikuodami atskleidžia tarpvalstybinių represijų mechanizmus ir atvejus;

14. ragina valstybes nares toliau glaudžiai bendradarbiauti su diasporomis, kurioms kyla didžiausia tarpvalstybinių represijų grėsmė; ragina Komisiją suteikti valstybėms narėms gaires ir rekomendacijas, kaip apsaugoti tremtyje esančias grupes, kurioms kyla rizika;

15. ragina valstybes nares rengti specializuotus mokymus teisėsaugos, teisminėms, finansinėms, kibernetinio saugumo, imigracijos ir prieglobsčio institucijoms, susijusius su tarpvalstybinių represijų nustatymu ir reagavimu į jas; ragina valstybes nares į šių mokymų rengimo ir įgyvendinimo procesą įtraukti nukentėjusias bendruomenes;

16. primygtinai ragina sukurti išsamią sistemą, kuria būtų sprendžiama nacionalinių atsakomųjų veiksmų susiskaidymo problema ir užtikrinamas koordinavimas ir dalijimasis informacija tarp ES institucijų ir agentūrų, valstybių narių, nacionalinių žmogaus teisių

institucijų ir atitinkamų suinteresuotųjų subjektų; pažymi, kad reikia tvirtesnio tarpžinybinio bendradarbiavimo ir struktūrizuoto politinio dialogo siekiant užtikrinti nuoseklų ir veiksmingą ES atsaką;

17. ragina valstybes nares paskirti nacionalinius kontaktinius punktus tarpvalstybinių represijų klausimais, kuriems būtų pavesta koordinuoti atitinkamų valdžios institucijų veiksmus visais lygmenimis;

18. ragina Komisiją ir valstybes nares sudaryti palankesnes sąlygas reguliariems valstybių narių mainams per šių nacionalinių kontaktinių tarpvalstybinių represijų klausimais centrų tinklą, kad jos galėtų dalytis patirtimi, tendencijomis, gerosios praktikos pavyzdžiais ir įgyta patirtimi; ragina šių nacionalinių kontaktinių punktų atstovus reguliariai kviesti į Europos demokratinio atsparumo centro posėdžius; ragina valstybes nares užtikrinti sistemingą pranešimų apie nacionalines tendencijas Komisijai teikimą ir stiprinti nacionalinių priemonių koordinavimą siekiant veiksmingiau kovoti su tarpvalstybinių represijų tarpvalstybiškumo aspektu;

19. ragina Komisiją ir EIVT paskelbti viešas metines ataskaitas apie tarpvalstybines represijas, darančias poveikį ES, įvertinti tendencijas, modelius ir naujas rizikas, įskaitant formas, apie kurias pranešama retai, tokias kaip skaitmeninis sekimas, finansinės represijos, administracinis priekabiavimas ir prievarta per tarpininkus;

20. ragina Komisiją pateikti pasiūlymą atnaujinti Europolo ir Eurojusto įgaliojimus siekiant veiksmingiau kovoti su tarpvalstybinėmis represijomis; ragina Europolą ir Eurojustą pirmenybę teikti glaudžiam ES valstybių narių bendradarbiavimui ir keitimuisi informacija, siekiant kovoti su tarpvalstybinėmis grėsmėmis ir užtikrinti geresnį dalijimąsi informacija, be kita ko, rengiant specialius mokymus ir tikslinius tarpvalstybinių represijų grėsmių vertinimus;

21. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir EIVT stiprinti esamų ES užsienio politikos priemonių koordinavimą, siekiant veiksmingiau kovoti su tarpvalstybinėmis represijomis, be kita ko, sustiprinant ES buvimą trečiosiose šalyse ir ES delegacijų ryšių punktus siekiant kelti su tarpvalstybinėmis represijomis susijusius klausimus ne ES šalyse;

22. ragina Tarybą paskirti kovos su tarpvalstybinėmis represijomis koordinatorių, kuris galėtų veikti kaip centrinis kontaktinis asmuo ir prisidėti prie bendros ES strategijos tarpvalstybinių represijų klausimais kūrimo; mano, kad šis koordinatorius turėtų dalyvauti Europos demokratinio atsparumo centro veikloje ir ją papildyti;

23. pabrėžia, kad visose duomenų rinkimo, paramą teikimo aukoms ir apsaugos priemonėse ir visuose kituose mechanizmuose, kuriais siekiama kovoti su tarpvalstybinėmis grėsmėmis, turėtų būti

atsižvelgiama į konkrečią riziką, su kuria susiduria rasinės, etninės ir religinės mažumos ir LGBTIQ+ asmenys, ir juose turėtų būti užtikrinama kultūrinė kompetencija, sistemingai atsižvelgiama į poveikį lytims ir tarpusavyje susijusius pažeidžiamumo aspektus;

Asmenų, kurių atžvilgiu vykdomos tarpvalstybinės represijos, apsaugos ir paramos jiems didinimas

24. ragina laikytis visapusiško ir kompleksinio į aukas orientuoto požiūrio į asmenų, kurių atžvilgiu vykdomos tarpvalstybinės represijos, apsaugą ir paramą jiems, derinant neatidėliotinas ir ilgalaikes apsaugos priemones ir pritaikytą paramą asmenims, kuriems kyla didesnė rizika; šiame kontekste ragina Komisiją ir valstybes nares priimti lyčiai atžvalgias moterų ir LGBTIQ+ bendruomenių, patiriančių tarpvalstybines represijas, apsaugos priemones;

25. atkreipia dėmesį į tai, kad reikalingos prevencijos, apsaugos, stabilizavimo, atskaitomybės ir atgrasymo priemonės ir būtina šalinti esamas apsaugos spragas, įskaitant galimybes gauti teisinę ir administracinę pagalbą bei psichosocialinę paramą; taip pat pabrėžia, kad kompetentingose institucijose reikia plėtoti greitojo reagavimo pajėgumus;

26. atkreipia dėmesį į rimtas tarpvalstybinių represijų psichologines, socialines ir saugumo pasekmes aukoms ir jų šeimoms; ragina valstybes nares psichologinę žalą pripažinti neatsiejama tarpvalstybinių represijų dalimi ir užtikrinti galimybes gauti daugiakalbę ir su patirta trauma susijusią pagalbą psichikos sveikatai; šiuo atžvilgiu primena strateginių ieškinių dėl visuomenės dalyvavimo sukeltas pasekmes ir psichologinę naštą žurnalistams ar teisinį spaudimą akademinės bendruomenės nariams;

27. ragina valstybes nares piktnaudžiavimą teisinėmis sistemomis pripažinti viena iš tarpvalstybinių represijų formų ir užtikrinti, kad tarpvalstybinių represijų aukos galėtų gauti specializuotą teisinę pagalbą, taip pat naudotis veiksmingomis, proporcingomis ir įgyvendinamomis teisių gynimo priemonėmis ir gauti žalos atlyginimą, įskaitant teisinių išlaidų, patirtų dėl piktnaudžiaujamųjų ieškinių ar nepagrįsto bylinėjimosi, kompensavimą, kurį sumokėtų represijų vykdytojas;

28. ragina valstybes nares teikti tikslinę paramą, kad asmenys, kurių atžvilgiu vykdomos tarpvalstybinės represijos, galėtų tęsti savo profesinę ir pilietinę veiklą, ir užtikrinti veiksmingą ir laiku suteikiamą apsaugą tiems asmenims, kurie nusprendžia viešai dokumentuoti pažeidimus ar apie juos pranešti; šiuo klausimu palankiai vertina ES strateginių ieškinių dėl visuomenės dalyvavimo

(SLAPP) direktyvą[13]; laikosi nuomonės, kad panašių priemonių reikėtų imtis siekiant apsaugoti akademinės bendruomenės narių laisvę nuo išorės spaudimo;

29. ragina teisėsaugos ir saugumo institucijas sukurti tvarius informavimo ir patikimus ryšių kanalus su bendruomenėmis, labiausiai nukentėjusiomis nuo tarpvalstybinių represijų, ir bendruomenės ryšių palaikymo struktūras siekiant didinti informuotumą, palengvinti saugų pranešimą ir pagerinti supratimą apie kintančius tarpvalstybinių represijų būdus, įskaitant elgesį, kuris nepatenka į baudžiamosios teisės sritį;

30. ragina ES ir jos valstybes nares pripažinti ir remti nukentėjusius asmenis ir bendruomenes, kaip pirmuosius reaguojančius subjektus; pripažįsta tremtyje esančių žurnalistų, kaip pagrindinių sąjungininkų, kovojančių su autoritarine propaganda ir užsienio informacijos manipuliavimu ir kišimusi, vaidmenį; ragina Komisiją įgyvendinti ES pilietinės visuomenės strategiją ir skatina geresnį pilietinės visuomenės ir ES institucijų bei valstybių narių bendradarbiavimą ir dalijimąsi informacija;

31. ragina EIVT atnaujinti ES veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje ir ES gaires dėl žmogaus teisių gynėjų, kad būtų aiškiai sprendžiamas tarpvalstybinių represijų klausimas, įskaitant žmogaus teisių gynėjų, veikiančių tremtyje ir diasporos bendruomenėse, apsaugą ir paramą jiems;

32. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti nuspėjamą tokios paramos aukoms finansavimą, be kita ko, pagal Kaimynystės, vystomojo ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonę „Globali Europa“ (KVTBP), Piliečių, lygybės, teisių ir vertybių programą (CERV) ir programą „Europos horizontas“;

Konkrečių formų tarpvalstybinių represijų prevencija ir reagavimas į jas

Fizinės tarpvalstybinės represijos

33. ragina valstybes nares ir Komisiją sukurti naujus arba pritaikyti egzistuojančius mechanizmus, kuriais būtų sprendžiamas tarpvalstybinio pobūdžio fizinių tarpvalstybinių represijų klausimas, įskaitant sekimą, prievartą, užpuolimus ir pasikėsinimus pagrobti, siekiant užtikrinti, kad tokie veiksmai būtų sistemingai nustatomi, tiriami ir vertinami kaip su valstybe susijusios represijos, o ne

---

13 2024 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1069 dėl asmenų, užsiimančių visuomenės dalyvavimo veikla, apsaugos nuo akivaizdžiai nepagrįstų ieškinių ar piktnaudžiaujamojo pobūdžio teismo procesų (Strateginiai ieškiniai dėl visuomenės dalyvavimo) (OL L, 2024/1069, 2024 4 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

pavienės nusikalstamos veikos;

Skaitmeninės ir technologijomis grindžiamos tarpvalstybinės represijos

34. ragina ES ir jos valstybes nares pripažinti skaitmeninių formų tarpvalstybines represijas, pvz., cenzūrą, dezinformaciją, šmeižto kampanijas, priekabiavimą internete ir bauginimą, kurias palengvina interneto platformose veikiantys mechanizmai, įskaitant interakcijomis grindžiamas rekomendavimo sistemas, netikras paskyras ir botų tinklus, užkirsti joms kelią ir su jomis kovoti; pabrėžia, kad reikia pripažinti specifinę skaitmeninių tarpvalstybinių represijų dėl lyties problemą ir konkrečius šios rūšies represijų padarinius moterims, prieš kurias vykdomos tarpvalstybinės represijos; ragina Komisiją ir valstybes nares, užtikrinant galiojančią atitinkamų ES teisės aktų, įskaitant Skaitmeninių paslaugų aktą, DI aktą[14] ir Dvejopo naudojimo prekių reglamentą[15], sistemos vykdymą, atsižvelgti į tarpvalstybines represijas, siekiant užtikrinti patikimą vykdymo užtikrinimą, griežtas eksporto kontrolės priemones ir atskaitomybės mechanizmus;

35. primygtinai ragina skaitmenines platformas imtis veiksmingų priemonių siekiant sumažinti skaitmeninių tarpvalstybinių represijų grėsmes ir su jomis kovoti; ragina Komisiją įvertinti, ar skaitmeninės tarpvalstybinės represijos atitinka kriterijus, kuriais remiantis jos priskiriamos veiklai, darančiai neigiamą poveikį pagrindinėms teisėms, kaip apibrėžta Skaitmeninių paslaugų akte; ragina Komisiją atliekant būsimas gairių, susijusių su labai didelėms interneto platformoms taikomomis rizikos vertinimo ir mažinimo priemonėmis, peržiūras ypatingą dėmesį skirti tarpvalstybinių represijų poveikiui, be kita ko, tiriant sisteminę riziką, kurią kelia tokios platformos kaip „WeChat“ ir „TikTok“;

36. reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad ne ES šalys ir jų įgaliotiniai DI naudoja kaip tarpvalstybinių represijų priemonę, įskaitant DI grindžiamą skaitmeninį sekimą, šnipinėjimo programų diegimą, duomenų viliojimą ir įsilaužimo išpuolius, asmeninės informacijos viešinimą, automatizuotą priekabiavimą internete ir koordinuotas dezinformacijos kampanijas socialiniuose tinkluose; ragina Komisijos DI tarnybą toliau vertinti DI poveikį tarpvalstybinėms represijoms ir

---

14 2024 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1689, kuriuo nustatomos suderintos dirbtinio intelekto taisyklės ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 300/2008, (ES) Nr. 167/2013, (ES) Nr. 168/2013, (ES) 2018/858, (ES) 2018/1139 ir (ES) 2019/2144 ir direktyvos 2014/90/ES, (ES) 2016/797 ir (ES) 2020/1828 (Dirbtinio intelekto aktas) (OL L, 2024/1689, 2024 7 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

15 2021 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/821, nustatantis Sąjungos dvejopo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų, techninės pagalbos ir tranzito kontrolės režimą (OL L 206, 2021 6 11, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

pasiūlyti konkrečias apsaugos priemones, siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui DI sistemomis tokiais būdais, kuriais sudaromos sąlygos sekti, imtis prievartos ar represijų tarpvalstybiniu lygmeniu;

37. pabrėžia, kad teisė į saugią ir privačią komunikaciją yra pagrindinė teisė; griežtai smerkia tai, kad ne ES šalys ir jų įgaliotiniai naudoja šnipinėjimo programas ir sekimo technologijas ES esančių asmenų atžvilgiu; susirūpinęs atkreipia dėmesį į dokumentais pagrįstus atvejus, susijusius su privačiomis įmonėmis, kuriančiomis ir eksportuojančiomis pažangias šnipinėjimo programas ir skaitmenines sekimo priemones, naudojamas vykdant tarpvalstybines represijas;

38. primena savo PEGA komiteto (Tyrimo komiteto programos „Pegasus“ ir lygiaverčių šnipinėjimo programų naudojimui tirti) pranešimą, kuriame pateiktos rekomendacijos dėl kovos su neteisėtu šnipinėjimo programų, visų pirma intervencinių šnipinėjimo programų, naudojimu; apgailestauja, kad Komisija iki šiol neatsižvelgė į rekomendacijas, nepaisant to, kad klausimai yra itin aktualūs; šiomis aplinkybėmis ragina valstybes nares ir Komisiją įgyvendinti Parlamento PEGA komiteto rekomendacijas ir stiprinti apsaugos nuo šnipinėjimo programų platinimo ir piktnaudžiavimo jomis priemones, taip pat taisyti nacionalinės teisės aktų trūkumus geriau užtikrinant ES teisės aktų, pvz., Kovos su pinigų plovimu direktyvos[16], viešųjų pirkimų taisyklių ir Dvejopo naudojimo prekių reglamento, vykdymą; ragina ES ir valstybes nares užtikrinti griežtą šnipinėjimo programų rinkų priežiūrą, veiksmingus atskaitomybės mechanizmus ir neteisėto duomenų rinkimo, kuris vykdomas užsienio valstybių vardu pažeidžiant ES teisę, kriminalizavimą;

39. ragina laikyti technologijų įmones ir kitus privačius subjektus atsakingais, kai jie sudaro sąlygas tarpvalstybinėms represijoms, be kita ko, nesumažindami rizikos ES gyvenančių asmenų pagrindinėms teisėms, visų pirma kalbant apie šių programėlių naudojimą vykdant valstybės remiamą sekimą, politinės kalbos cenzūrą ir tarpvalstybinių represijų prieš diasporos bendruomenes palengvinimą; ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad labai didelės interneto platformos ir paieškos sistemos taikytų žmogaus teisėmis grindžiamą turinio moderavimą; ragina šiose platformose sukurti greito reagavimo mechanizmus, skirtus asmenims, kuriems gresia rizika, įskaitant prioritetinius pranešimo kanalus, laiku atliekamą žmogaus peržiūrą, apsaugos priemones nuo savavališko turinio pašalinimo ir veiksmingą atsaką į asmeninės informacijos viešinimą, paskyrų perėmimą ir koordinuotą priekabiavimą internete;

---

16 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

Prievarta per tarpininkus ir represijos šeimos atžvilgiu

40. pripažįsta, kad represalijos prieš tremtyje gyvenančių asmenų šeimos narius, nesvarbu, ar vykdomos ES viduje, ar ne ES šalyse, yra atskira ir sunki tarpvalstybinių represijų forma; ragina sistemingai kovoti su prieš šeimos narius nukreiptu bauginimu, sulaikymu, turto konfiskavimu, draudimu keliauti ir panašia praktika pasitelkiant ES stebėsenos, sankcijų ir diplomatinio atsako sistemas;

41. pabrėžia, kad prievarta per tarpininkus tampa mažiau paveiki užtikrinant šeimos susijungimą ir pasitelkiant kitus apsaugos būdus;

Struktūrų, kurios sudaro sąlygas tarpvalstybinėms represijoms, klausimo sprendimas

42. ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti, įvertinti ir sumažinti struktūrinį ES ir nacionalinių administracinių, teisinių ir finansinių sistemų pažeidžiamumą, kuriuo gali būti naudojamasi tarpvalstybinių represijų tikslais, be kita ko, teikiant konsulines paslaugas;

43. skatina ES institucijas ir valstybes nares imtis priemonių siekiant išvengti rizikos, kad jų struktūromis ims piktnaudžiauti tarpvalstybinių represijų vykdytojai, – tai galėtų apimti rizikai atžvalgias apsaugos priemones, prireikus alternatyvias procedūras ir griežtesnę teisinės, administracinės ir finansinės infrastruktūros priežiūrą, įskaitant poveikio pagrindinėms teisėms vertinimus, leidimo gyventi įsigijimo investuojant schemas ir kovos su pinigų plovimu sistemas, siekiant užkirsti kelią represijų vykdytojų piktnaudžiavimui ir užtikrinti atskaitomybę;

44. primygtinai ragina valstybes nares griežtai tikrinti ir, kai tinkama, panaikinti su investicijomis susijusius leidimus gyventi ir panašias „auksines vizas“ asmenims, kurie pagrįstai laikomi susijusiais su režimais ar tinklais, kurie, kaip žinoma, vykdo tarpvalstybines represijas, siekiant užkirsti kelią represijų vykdytojams ir tarpininkams įgyti teisę gyventi ES taip palengvinant neteisėtą veiklą;

Piktnaudžiavimas tarptautinio bendradarbiavimo mechanizmais

45. ragina valstybes nares išlikti budrias, atmesti ir dokumentuoti neoficialius, prievartinius ar neteisminius užsienio valdžios institucijų prašymus, kuriais siekiama sekti, sulaikyti, apriboti, įbauginti ar perduoti tremtinius arba diasporos bendruomenių narius, įskaitant atvejus, kai tokie prašymai perduodami per diplomatinius kanalus, ir pranešti apie tokius prašymus; šiomis aplinkybėmis ragina atlikti išsamesnį patikrinimą, kai tokie prašymai yra susiję su asmenimis, kuriems kyla tarpvalstybinių represijų rizika; be to, ragina valstybes nares susilaikyti nuo tarpvalstybinių represijų aukų ar potencialių aukų ekstradicijos ir užtikrinti jų apsaugą Europos Sąjungoje;

46. ragina valstybes nares užtikrinti, kad teisėsaugos, teisminės ir kitos

atitinkamos institucijos, gaunančios Interpolo duomenis ir įgyvendinančios dvišalius bendradarbiavimo susitarimus su tarpvalstybinėmis represijomis įtariamomis šalimis, būtų tinkamai apmokytos nustatyti ir įvertinti piktnaudžiavimo riziką;

47. pažymi, kad piktnaudžiavimo Interpolu problemai spręsti reikia vidaus teisėje ir veiklos gairėse patvirtinti, kad Interpolo pranešimams ir perduodamai informacijai apie asmens paiešką nėra taikomas toks pat patikrinimas, koks atliekamas arešto orderių atžvilgiu prieš juos išduodant, ir jie neturėtų būti laikomi lygiaverčiais arešto orderiams; pažymi, kad Interpolo taisomųjų priemonių sąlygos ir vertinimai turėtų būti peržiūrimi atsižvelgiant į kovą su tarpvalstybinėmis represijomis;

48. ragina Komisiją sukurti ES lygmens apeliacijos mechanizmą, susijusį su piktnaudžiavimu Interpolo raudonaisiais pranešimais, apsvarstyti galimybę sustabdyti bendradarbiavimą tais atvejais, kai kyla susirūpinimas dėl tinkamo proceso arba priimami nuosprendžiai *in absentia*, ir nepripažinti iš represijas vykdančių valstybių gautų prašymų ar neteikti pagalbos tų prašymų atžvilgiu, kol nebus atkurtas teismų nepriklausomumas;

49. ragina valstybes nares paskatinti Interpolą kasmet skelbti išsamius statistinius duomenis apie kiekvienos rūšies pranešimą ir perduodamą informaciją apie asmens paiešką, suskirstant juos pagal išduodančiąją valstybę ir nurodant patvirtinimų, atsisakymų bei ištrynimų skaičių ir priežastis;

50. ragina įgyvendinti tinkamas reformas ir skirti pakankamai išteklių, kad būtų rasti ilgalaikiai sprendimai, kuriais būtų užkirstas kelias politiškai motyvuotiems raudoniesiems pranešimams ir įsakymams perduoti informaciją apie asmens paiešką arešto tikslais, be kita ko, nustatant kriterijus, kuriais būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui Interpolo pranešimų sistema, ir griežčiau tikrinant vyriausybes, kurių žmogaus teisių ar tarpvalstybinių represijų srities rodikliai yra prasti;

Finansinės ir administracinės represijų priemonės

51. ragina ES finansų reguliavimo institucijas ir atitinkamas priežiūros institucijas pripažinti, kad FATF kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu ir kibernetinio saugumo sistemos gali būti netinkamai naudojamos kaip tarpvalstybinių represijų priemonė prieš pilietinę visuomenę ir jos rėmėjus, žurnalistus, diasporos bendruomenes, verslininkus ir jų įsteigtas įmones, partnerius ir asmenis; ragina valstybių narių teisėsaugos ir teismines institucijas bendradarbiauti su finansų reguliavimo institucijomis siekiant padėti užkirsti kelią piktnaudžiavimui finansinėmis sistemomis ir kelionių duomenų bazėmis, kurios naudojamos siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tarpvalstybinėms represijoms, ir su juo kovoti;

52. ragina ES finansų reguliavimo institucijas, įskaitant AMLA, parengti apsaugos priemones, kad būtų užkirstas kelias tokiam

manipuliavimui, įskaitant patikrinimus prieš įšaldymą, ir tinkamas tikrinimo ir duomenų apsaugos priemones;

53. ragina ES finansų reguliavimo institucijas sukurti į aukas orientuotus teisių gynimo mechanizmus, kad būtų atitaisytas finansinis manipuliavimas ir ilgalaikė žala, įskaitant viešuosius koregavimo mechanizmus; ragina užtikrinti geresnį finansinių reguliavimo institucijų, subjektų ir atitinkamų priežiūros institucijų koordinavimą su atitinkamais ES organais, kurie kovoja su tarpvalstybinėmis represijomis;

54. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti mechanizmus, kuriais asmenims, kuriems pagrįstai kyla tarpvalstybinių represijų rizika, būtų užtikrinama garantuota prieiga prie pagrindinių banko paslaugų, ir finansinio tęstinumo neatidėliotinais atvejais ar likvidumo mechanizmus, kai dėl represijų iš karto įšaldomas turtas;

55. ragina finansinės žvalgybos padalinius nustatyti ir sistemingai analizuoti su tarpvalstybinėmis represijomis susijusius finansinius modelius ir pranešti atitinkamas išvadas nacionaliniams ir ES tarpvalstybinio koordinavimo centrams;

56. ragina valstybes nares užtikrinti specializuotą teisėsaugos, teisminių, finansinių ir kibernetinio saugumo institucijų mokymą nustatant su tarpvalstybinėmis represijomis susijusius finansinius veikimo būdus, įskaitant piktnaudžiavimą FATF, Interpolo ir kelionių duomenų bazių priemonėmis;

57. ragina valstybes nares teikti gaires finansinėms institucijoms, užtikrinti, kad jų nacionalinės finansų reguliavimo institucijos turėtų įgaliojimus dalytis turimais duomenimis su teisėsaugos ir teisminėmis institucijomis, ir sukurti veiksmingą nacionalinį skundų ir peržiūros mechanizmą;

Prieglobsčio, migracijos ir konsulinių paslaugų apsauga nuo tarpvalstybinių represijų vykdytojų piktnaudžiavimo jomis

58. pabrėžia, kad atsisakymas teikti konsulines paslaugas yra tarpvalstybinių represijų forma, kuri gali būti susijusi su bauginimu, sekimu ar prievarta; smerkia, kad represijas vykdančios valstybės naudoja judumo kontrolę, įskaitant pasų panaikinimą, atsisakymą suteikti konsulines paslaugas ir kitus judėjimo apribojimus;

59. ragina Komisiją priimti oficialias kovos su konsuline prievarta gaires, užtikrinant, kad asmenims, prieš kuriuos vykdomos tarpvalstybinės represijos, nereikėtų lankytis užsienyje esančiose savo nacionalinėse ambasadose ar konsulatuose;

60. ragina valstybes nares užtikrinti, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į individualias prašytojų, kurie yra tarpvalstybinių represijų aukos, aplinkybes; ragina valstybes nares ir kitas Šengeno erdvės šalis nuosekliai ir lanksčiai naudoti ES vizų kodeksą ir vadovą siekiant

patenkinti asmenų, prieš kuriuos vykdomos tarpvalstybinės represijos, apsaugos poreikius;

Atgrasymo ir atskaitomybės stiprinimas

61. pabrėžia, kad reikia didinti tarpvalstybinėms represijoms skiriamas išlaidas ir stiprinti atgrasomąjį poveikį, įskaitant pasitelkiant veiksmingus tyrimus represijų vykdytojų ir pagalbininkų atžvilgiu ir jų baudžiamąjį persekiojimą; ragina valstybes nares nustatyti aiškią asmenų ir subjektų, kurie sąmoningai užsienio valstybių vardu sudaro sąlygas tarpvalstybinėms represijoms arba iš jų pelnosi, teisinę atsakomybę; taip pat ragina veiksmingai įgyvendinti įmonių išsamaus patikrinimo žmogaus teisių srityje pareigas, be kita ko, pagal Direktyvą dėl įmonių tvarumo išsamaus patikrinimo; mano, kad tinkama priemonė kovoti su vis labiau plintančiu autoritarinių režimų vykdomų tarpvalstybinių represijų prieš ES gyvenančius asmenis reiškiniu yra pademonstruojant, kad ES gali būti atgrasanti jėga; todėl primygtinai ragina ES toliau didinti savo gynybos pajėgumus ir mažinti priklausomybę;

62. ragina valstybes nares stiprinti prevencijos ir atskaitomybės priemones, įskaitant diplomatų, susijusių šalių oficialių pareigūnų, vertėjų žodžiu, lobistų atstovų ir kitų susijusių subjektų tikrinimą dalyvavimo tarpvalstybinėse represijose požiūriu, prieš jiems išduodant akreditaciją, ir nustatyti už tokius veiksmus atsakingiems asmenims tinkamas priemones, įskaitant išsiuntimą, draudimą atvykti arba akreditacijos galiojimo sustabdymą; taip pat ragina valstybes nares dalytis atitinkama informacija su šalimis partnerėmis siekiant užkirsti kelią pakartotinei akreditacijai arba nuolatiniam piktnaudžiavimui; mano, kad reikia pripažinti infiltravimosi į užsienio demokratines opozicijos grupes siekiant vykdyti tarpvalstybines represijas riziką ir imtis koordinuotų, kolektyvinių priemonių, kad būtų užkirstas kelias tokiai veiklai ir būtų su ja kovojama;

63. ragina ES ir jos valstybes nares stebėti represijas vykdančių valstybių ar su valstybe susijusių subjektų piktnaudžiavimą teisminiais arba teisėsaugos mechanizmais; ragina ES ir jos valstybes nares, turint pakankamai įrodymų, apsvarstyti galimybę tokioms valstybėms taikyti įspėjamąsias priemones;

64. ragina valstybes nares užtikrinti, kad pagal jų teisines sistemas būtų draudžiama kištis į pagal Europos žmogaus teisių konvenciją saugomas teises, įskaitant atvejus, kai tokie veiksmai vykdomi užsienio valdžios vardu, ir kad toks dalyvavimas būtų laikomas sunkinančia aplinkybe skiriant bausmes už susijusias nusikalstamas veikas;

65. ragina Tarybą išnagrinėti galimybę įvardyti tarpvalstybines represijas kaip sunkų nusikaltimą, turintį tarpvalstybinį aspektą, laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 83 straipsnio, siekiant nustatyti bendras ES taisykles dėl apibrėžčių ir, kai tinkama,

sankcijų; ragina Komisiją inicijuoti teisės aktus, siekiant suderinti užsienio sekimo veiklos draudimą ES, visų pirma tais atvejais, kai tokia veikla priskiriama tarpvalstybinėms represijoms;

66. ragina teisėsaugos ir teismines institucijas ištirti tarpvalstybinių represijų veiksmus, kurie prilygsta nusikaltimams žmoniškumui pagal Romos statutą, ir imtis baudžiamojo persekiojimo dėl jų;

67. ragina valstybes nares, bendradarbiaujant su Komisija ir EIVT, integruoti tarpvalstybinių represijų riziką į ES kelionių informaciją ir konsulines gaires, įskaitant tikslingų konsultacijų kelionių klausimais teikimą dėl šalių, kurių valdžios institucijos ar jų tarpininkai, remiantis patikimais įrodymais, dalyvauja vykdant tarpvalstybines represijas;

68. ragina Komisiją ir EIVT užtikrinti, kad prie tarpvalstybinių represijų prisidedantys asmenys ir subjektai būtų sistemingai vertinami, siekiant jiems taikyti ES visuotinį sankcijų už žmogaus teisių pažeidimus režimą (ES Magnitskio aktą), ir aiškiai įtraukti tarpvalstybines represijas kaip priskyrimo pagrindą būsimame ES sankcijų tarpvalstybiniam organizuotam nusikalstamumui režime;

69. ragina Komisiją ir valstybes nares didinti investicijas į kriminalistinius, finansinius ir skaitmeninius tyrimus, susijusius su tarpvalstybinėmis represijomis, siekiant nustatyti, priskirti ir dokumentuoti tarpvalstybines represijas ir remti aukų pradėtus teismo procesus;

70. ragina valstybes nares pirmenybę teikti tarpvalstybinių represijų tinklų tyrimui ir išardymui, įskaitant tarpininkus ir ryšius su organizuotu nusikalstamumu, šiuo tikslu užtikrinant geresnį saugumo, teisminių ir finansinių institucijų veiksmų koordinavimą;

Europos Sąjungos, kaip pasaulinės lyderės kovojant su tarpvalstybinėmis represijomis, pozicijos įtvirtinimas

71. ragina Komisiją ir EIVT sistemingai integruoti kovą su tarpvalstybinėmis represijomis į ES išorės veiksmus, įskaitant politinius ir žmogaus teisių dialogus, bendradarbiavimą su ne ES šalimis ir šalimis kandidatėmis ir viešą diplomatiją, taip pat viešai kelti susirūpinimą keliančius klausimus; ragina Komisiją ir EIVT tarptautiniuose susitarimuose ir bendradarbiavimo susitarimuose numatyti sąlygas, kuriomis būtų užkertamas kelias piktnaudžiavimui daugiašaliais ir dvišaliais bendradarbiavimo susitarimais baudžiamosiose bylose dėl tarpvalstybinių represijų, įskaitant galimybę sustabdyti jų galiojimą;

72. ragina ES ir jos valstybes nares dvišaliuose santykiuose su represijas vykdančiomis valstybėmis kelti tarpvalstybinių represijų, įskaitant prievartą per tarpininkus ir represijas šeimos atžvilgiu, klausimą ir raginti nutraukti tokią praktiką;

73. ragina Komisiją ir EIVT stiprinti strateginę komunikaciją tarpvalstybinių represijų klausimais, aiškiai pripažįstant jas kaip globalią grėsmę, griežtai pasmerkiant jų vykdytojus ir išreiškiant ES paramą asmenims, prieš kuriuos nukreiptos tokios represijos;

74. ragina EIVT aiškiai įtraukti tarpvalstybines represijas į ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais įgaliojimus ir užtikrinti, kad šios represijos būtų aptartos ES žmogaus teisių padėties ataskaitose;

75. ragina Komisiją ir EIVT rengiant finansavimo, bendradarbiavimo ir partnerystės susitarimus su ne ES šalimis sistemingai atsižvelgti į tarpvalstybinių represijų riziką;

76. ragina Komisiją įtraukti tarpvalstybines represijas kaip kategoriją į savo teisinės valstybės principo taikymo ir plėtros ataskaitas;

77. ragina Komisiją įgyvendinant Europos demokratijos skydą teikti pirmenybę tarpvalstybinių represijų klausimui, visų pirma kalbant apie Europos demokratinio atsparumo centrą;

78. ragina Tarybai pirmininkausiančias valstybes nares ES darbotvarkėje teikti pirmenybę tarpvalstybinių represijų klausimui, palengvinti keitimąsi geriausia praktika tarp valstybių narių ir siekti parengti Komisijos komunikatą, kuriame būtų išdėstytas nuoseklus ES požiūris į kovą su tarpvalstybinėmis represijomis;

79. palankiai vertina G7 lyderių pareiškimą dėl tarpvalstybinių represijų ir ragina Tarybą bei Komisiją toliau stiprinti koordinavimą G7, Europos Tarybos, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos ir JT lygmeniu, be kita ko, užtikrinant ilgalaikį bendradarbiavimą JT Žmogaus teisių taryboje ir remiant JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro darbą; taip pat ragina, vertinant represijas vykdančių šalių dalyvavimą tarpvyriausybinėse organizacijose ir jų iniciatyvas tose organizacijose, atsižvelgti į jų sistemingai vykdomą tarpvalstybinių represijų praktiką;

80. ragina valstybes nares pasisakyti už Europos Tarybos konvenciją dėl tarpvalstybinių represijų;

81. yra tvirtai įsitikinęs, kad ES turėtų užtikrinti glaudų koordinavimą su panašiai mąstančiomis partnerėmis, įskaitant keitimąsi geriausia praktika, susijusia su teisės aktais, aukų apsauga, tarpininkų tinklų nustatymu ir jiems taikomomis sankcijomis;

°

° °

82. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos Pirmininkės pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.